

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 21. marts 2018
(OR. en)**

2016/0149 (COD)

PE-CONS 69/17

**POSTES 28
TELECOM 369
MI 974
COMPET 884
DIGIT 285
CONSOM 403
CODEC 2106**

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om
grænseoverskridende pakkeleveringstjenester**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/...

af ...

om grænseoverskridende pakkeleveringstjenester

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
efter den almindelige lovgivningsprocedure², og
ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 34 af 2.2.2017, s. 106.

² Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT)] og Rådets afgørelse af

- (1) De gældende takster for grænseoverskridende pakker og andre postforsendelser fra afsendere af små mængder, især små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og privatkunder, er stadig forholdsvis høje. Dette har en direkte negativ indvirkning på brugere, der ønsker at anvende grænseoverskridende pakkeleveringstjenester, især i forbindelse med e-handel.
- (2) Artikel 14 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fremhæver den plads, som tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, såsom posttjenester, indtager i Unionens fælles værdinormer, og den rolle, som de spiller med henblik på at fremme social og territorial samhørighed. I samme artikel hedder det, at der skal sørges for, at sådanne tjenester ydes på grundlag af principper og vilkår, der gør det muligt for dem at opfylde deres opgaver.
- (3) Protokol nr. 26 om tjenesteydelser af almen interesse, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og TEUF, understreger yderligere, at Unionens fælles værdier med hensyn til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, jf. artikel 14 i TEUF, omfatter forskellene mellem brugernes behov og præferencer, der kan være et resultat af forskellige geografiske, sociale eller kulturelle situationer, såvel som et højt niveau af kvalitet, sikkerhed og overkommelige priser, ligebehandling og fremme af universel adgang og af brugernes rettigheder.
- (4) Artikel 169, stk. 1, og artikel 169, stk. 2, litra a), i TEUF fastsætter, at Unionen skal bidrage til virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved hjælp af foranstaltninger, som vedtages i henhold til artikel 114 i TEUF.

- (5) Der er væsentlige forskelle medlemsstaterne imellem, når det drejer sig om beføjelser, der er tildelt de nationale forvaltningsmyndigheder med hensyn til markedsovervågning og myndighedstilsyn med pakkeleveringsvirksomheder. Nogle myndigheder har for eksempel mulighed for at pålægge udbydere at fremlægge relevante prisoplysninger. Eksistensen af sådanne forskelle blev fremhævet i en fælles udtalelse udarbejdet af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation og Gruppen af Europæiske Forvaltningsmyndigheder for Posttjenester, hvori det konkluderedes, at de nationale forvaltningsmyndigheder skal have passende lovgivningsmæssige beføjelser til at gribe ind, og at disse beføjelser ikke synes at være til stede i alle medlemsstater. Disse forskelle medfører ekstra administrative byrder og efterlevelsescostninger for pakkeleveringsvirksomheder, der opererer på tværs af grænserne. Disse forskelle udgør derfor en hindring for grænseoverskridende pakkeleveringstjenester og har således en direkte indvirkning på det indre markeds funktion.
- (6) På grund af post- og pakkesektorens internationale karakter er den videre udvikling af europæiske og internationale tekniske standarder vigtig for at tilgodese brugerne og miljøet og for at udvide virksomhedernes markedsmuligheder. Endvidere nævner brugerne ofte, at der er problemer med kvaliteten af tjenesten i forbindelse med afsendelse, modtagelse eller returnering af grænseoverskridende pakker. Der er derfor et tilsvarende behov for yderligere forbedringer af kvaliteten af standarderne for disse tjenester og af interoperabiliteten mellem grænseoverskridende pakkeleveringstjenester. Begge bør prioriteres yderligere i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF¹ gennem Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) og på anden måde. Derudover er der behov for yderligere fremskridt med hensyn til at gøre tjenesterne mere effektive, hvilket i særdeleshed bør tage hensyn til brugerinteresser.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14).

- (7) Standardisering af posttjenester og forbedring af kvaliteten af disse tjenester til støtte for direktiv 97/67/EF er en strategisk prioritet for Unionen, der bør forfølges yderligere. Teknisk standardisering er en nødvendig forudsætning for bedre interoperabilitet mellem de nationale postnet og for eksistensen af en effektiv befordringspligt. I august 2016 indgav Kommissionen en fjerde standardiseringsanmodning til CEN med henblik på udarbejdelse af et arbejdsprogram og fremlæggelse af en endelig rapport i august 2020¹. Dette arbejdsprogram bør i særdeleshed tage hensyn til brugerinteresser og miljømæssige overvejelser såvel som til produktivitet og bør bidrage til at fremme oprettelsen af et digitalt indre marked i Unionen.
- (8) Markedet for grænseoverskridende pakkeleveringstjenester er forskelligartet, komplekst og konkurrencepræget, med forskellige udbydere, der tilbyder forskellige tjenester og priser afhængigt af pakkernes vægt, størrelse og format, samt deres destination, eventuelle merværdiskabende tillæg, såsom sporbarhedssystemer, og antallet af sendte pakker. I en række medlemsstater tegner de befordringspligtige virksomheder sig ikke for størstedelen af pakkeleveringsmarkedet. Denne mangfoldighed gør det vanskeligt for forbrugere og brugere at sammenligne pakkeleveringstjenester, der tilbydes af forskellige udbydere, med hensyn til kvalitet og pris, fordi de ofte ikke er klar over eksistensen af forskellige pakkeleveringsmuligheder, der tilbyder lignende tjenester, inden for grænseoverskridende e-handel. Adgangen til de relevante oplysninger bør især lettes for SMV'er og privatpersoner. Dertil kommer, at små og mellemstore e-detailhandlere har angivet bekymringer relateret til levering som en hindring, når de sælger på tværs af grænserne.

¹ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 1. august 2016 om en standardiseringsanmodning til Den Europæiske Standardiseringsorganisation for så vidt angår posttjenester og forbedring af kvaliteten af disse tjenester til støtte for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997, M/548 – C(2016)4876.

- (9) For at forbedre grænseoverskridende pakkeleveringstjenester, især for privatpersoner, mikrovirksomheder og små virksomheder, herunder i fjerntliggende eller tyndt befolkede områder, og for personer med handicap eller nedsat mobilitet, er det nødvendigt at forbedre adgangen til og gennemsigtigheden af offentlige takstoversigter for et begrænset antal grænseoverskridende pakkeleveringstjenester. Hvis priserne for grænseoverskridende pakkeleveringstjenester gøres mere gennemsigtige og let sammenlignelige i hele Unionen, bør det føre til en nedsættelse af urimeligt store forskelle mellem taksterne, herunder, hvor det er relevant, af ubegrundede takstforskelle mellem indenlandske og grænseoverskridende pakkeleveringstjenester.
- (10) Enkeltstykspakketjenester er en del af befordringspligten i alle medlemsstater og er også de tjenester, der oftest anvendes af privatpersoner og små virksomheder. For den videre udvikling af e-handelen er det nødvendigt at sikre, at gennemsigtigheden af enkeltstykstakster forbedres, og at enkeltstykstakster er overkommelige.
- (11) Mange virksomheder, der sælger, tidligere har solgt eller har forsøgt at sælge online, opfatter høje leveringsomkostninger såvel som dyre klageprocedurer og garantier som et problem. Yderligere foranstaltninger er nødvendige for navnlig at sikre, at især SMV'er og privatpersoner i fjerntliggende områder fuldt ud drager fordel af problemfri, grænseoverskridende pakkeleveringstjenester, som de har adgang til, og for at sikre at disse tjenester er prissat på en rimelig måde.
- (12) Termen "Befordringspligtige virksomheder" henviser til postvirksomheder, som udbyder en befordringspligtig posttjeneste eller dele deraf i en bestemt medlemsstat. En befordringspligtig virksomhed, der opererer i mere end én medlemsstat, bør kun klassificeres som en befordringspligtig virksomhed i den medlemsstat eller de medlemsstater, hvor den udbyder en befordringspligtig posttjeneste.

- (13) På nuværende tidspunkt reguleres posttjenester ved direktiv 97/67/EF. Dette direktiv fastsætter fælles bestemmelser vedrørende levering af posttjenester og opfyldelse af postbefordringspligten i Unionen. Det fokuserer hovedsageligt, men ikke udelukkende, på de nationale posttjenester, som er omfattet af befordringspligten, og behandler ikke myndighedstilsynet med pakkeleveringsvirksomheder. Overholdelsen af de minimumskrav, som dette direktiv fastlægger til befordringspligten, sikres af de nationale forvaltningsmyndigheder, som medlemsstaterne har udpeget. Nærværende forordning supplerer derfor bestemmelserne fastsat i direktiv 97/67/EF for så vidt angår grænseoverskridende pakkeleveringstjenester. Denne forordning berører ikke de rettigheder og garantier, der er fastsat i direktiv 97/67/EF, herunder navnlig den fortsatte levering af en befordringspligtig posttjeneste til brugerne.
- (14) Denne forordning ændrer ikke definitionen af postforsendelse i artikel 2, nr. 6, i direktiv 97/67/EF eller i definitioner i national ret baseret herpå.
- (15) Det anslås, at 80 % af de adresserede pakker, som stammer fra e-handel, i dag vejer mindre end to kilogram, og de behandles ofte som brevpost. Der mangler oplysninger om vægten af de pakker, der leveres ad andre veje. Det er vigtigt, at disse lettere forsendelser er underlagt denne forordning.

- (16) Med henblik på gennemførelsen af denne forordning er det vigtigt at give klare definitioner af pakker, pakkeleveringstjenester og pakkeleveringsvirksomheder og at specificere, hvilke postforsendelser der er omfattet af disse definitioner. Det antages, at postforsendelser, som er over 20 mm tykke, indeholder andre varer end brevforsendelser, hvad enten de håndteres af den befordringspligtige virksomhed eller ej. Postforsendelser, der kun indeholder brevforsendelser, bør ikke være omfattet af anvendelsesområdet for pakkeleveringstjenester. Denne forordning bør derfor i overensstemmelse med fast praksis omfatte pakker, der indeholder varer med eller uden kommerciel værdi, på op til 31,5 kg, eftersom tungere forsendelser ikke kan håndteres manuelt af en enkelt gennemsnitlig person uden mekaniske hjælpemidler, og denne aktivitet indgår i godstransport- og logistiksektoren.
- (17) Pakkeleveringsvirksomheder, der anvender alternative forretningsmodeller, eksempelvis dem, der deltager i den kollaborative økonomi og anvender e-handelsplatforme, bør være omfattet af denne forordning, hvis de varetager mindst én af etaperne i postleveringskæden. Indsamling, sortering og omdeling, herunder afhentningstjenester, bør betragtes som pakkeleveringstjenester, også når de udbydes af virksomheder, der leverer ekspres- og kurertjenester, og samlegodsspeditører i overensstemmelse med gældende praksis. Transport alene, der ikke foretages i forbindelse med én af disse etaper, bør falde uden for anvendelsesområdet for pakkeleveringstjenester, herunder når den udføres af underleverandører, hvad enten det sker som led i alternative forretningsmodeller eller ej, eftersom det i pågældende tilfælde bør antages, at denne aktivitet indgår i transportsektoren, medmindre den pågældende virksomhed eller en af dens dattervirksomheder eller tilknyttede virksomheder på anden vis henhører under denne forordnings anvendelsesområde.

- (18) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på virksomheder, der kun er etableret i én medlemsstat, og som anvender indenlandske interne leveringsnetværk alene til effektivering af ordrer på varer, som de selv har solgt i henhold til en købsaftale i den i artikel 2, nr. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU¹ anvendte betydning. Virksomheder, som også anvender indenlandske interne leveringsnetværk til levering af varer, som er solgt af tredjemand, bør være omfattet af denne forordning.
- (19) Det minimum af fortrolige oplysninger, der bør videregives til de nationale forvaltningsmyndigheder, og procedurerne for, hvordan disse myndigheder sikrer, at de nationale operatørers kommercielle karakter respekteres, bør fastlægges, og der bør etableres sikre kanaler til deres formidling.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s.64).

(20) Det er nødvendigt for nationale forvaltningsmyndigheder at have viden og oplysninger til statistiske formål om de pakkeleveringsvirksomheder, som er aktive på markedet på basis af passende godkendelsesprocedurer eller andre retlige krav. På grund af sektorens arbejdskraftintensive karakter og for at begrænse den administrative byrde for små pakkeleveringsvirksomheder, som kun er aktive på et nationalt eller regionalt marked, bør der anvendes en tærskel på færre end 50 personer, baseret på antallet af personer, der arbejdede for virksomheden i løbet af det foregående kalenderår, og som var involveret i pakkeleveringstjenester i den medlemsstat, hvor virksomheden er etableret, medmindre den pågældende virksomhed er etableret i mere end én medlemsstat. Denne tærskel er i overensstemmelse med Kommissionens henstilling 2003/361/EF¹, afspejler sektorens arbejdskraftintensive karakter og opfanger størstedelen af pakkeleveringsmarkedet, især i lande med små mængder af pakkestrømme. Denne tærskel bør navnlig omfatte personer beskæftiget med pakkeleveringstjenester, såsom fuldtidsansatte, deltidsansatte, tidbegrænset ansatte og selvstændige, der arbejder for en pakkeleveringsvirksomhed. Opgørelser, der viser antallet af personer efter beskæftigelsesstatus, bør være i overensstemmelse med national ret i de berørte medlemsstater. I visse tilfælde bør den nationale forvaltningsmyndighed, idet den tager højde for den pågældende medlemsstats særlige forhold, kunne reducere tærsklen til 25 personer eller anmode den grænseoverskridende pakkeleveringsvirksomhed om at lade fuldtidsansatte, deltidsansatte, tidsbegrænset ansatte og selvstændige, der arbejder for dens underleverandører, omfatte af tærsklen med henblik på at øge gennemsigtigheden af de grænseoverskridende takster og af markedet som helhed.

¹ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

- (21) Enhver indgivelse af oplysninger om antallet af personer, der arbejder for pakkeleveringsvirksomheden, til den nationale forvaltningsmyndighed bør være i overensstemmelse med etableret indberetningspraksis for virksomheder vedrørende statistiske oplysninger. Det er vigtigt, at der sikres sammenlignelighed af data, samtidig med at den administrative byrde for virksomhederne holdes på et minimum.
- (22) En udbyders etableringssted fastsættes i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols praksis. Når en udbyder er etableret flere steder, er det vigtigt at fastslå, fra hvilket etableringssted den pågældende tjeneste faktisk udføres.
- (23) Ved indgivelse af oplysninger til den nationale forvaltningsmyndighed bør pakkeleveringstjenesternes karakteristika omfatte de forskellige etaper i postleveringskæden (indsamling, sortering, transport og omdeling), der udføres af den pågældende leverandør, uanset om tjenesten ligger inden for eller uden for rammerne af befordringspligten, det geografiske omfang af tjenesten (regionalt, indenlandsk eller grænseoverskridende), og hvorvidt der tilbydes en merværdi.

(24) Listen over postforsendelser, der er omfattet af foranstaltninger til sikring af prisgennemsigtighed, bør begrænses af sammenligningshensyn og for at minimere de administrative byrder for grænseoverskridende pakkeleveringsvirksomheder og nationale forvaltningsmyndigheder. Standardtjenester og rekommanderede tjenester bør medtages, da de danner grundlaget for befordringspligten, og i betragtning af track and trace-funktionens betydning for e-handelen bør priserne for track and trace og rekommanderede pakker også medtages, uanset om de er omfattet af befordringspligten eller ej, således at der kan foretages sammenligninger i hele Unionen. Der bør fokuseres på lettere pakker, som udgør størstedelen af de postforsendelser, der leveres af pakkeleveringsvirksomheder, samt på priserne for postforsendelser med en tykkelse på over 20 mm, der behandles som breve. Kun styktakster bør være omfattet, da det er de priser, som afsenderne af de mindste postmængder betaler. De berørte typer postforsendelser bør klart angives i et bilag til denne forordning. Denne forordning pålægger ikke grænseoverskridende pakkeleveringsvirksomheder at udbyde alle de typer af postforsendelser, der er opført i nævnte bilag. For at sikre nøjagtigheden af oplysningerne om takster bør de grænseoverskridende pakkeleveringsvirksomheder selv indgive disse. Disse takster bør offentliggøres af Kommissionen på et særligt websted, som er af neutral og ikkekommerciel karakter.

- (25) Når nationale forvaltningsmyndigheder foretager en objektiv vurdering af de grænseoverskridende befordringstakster, som de anser det for nødvendigt, at de vurderer, bør de basere sig på elementer såsom: indlandstakster og eventuelle andre relevante takster for sammenlignelige pakkeleveringstjenester i oprindelsesmedlemsstaten og i modtagermedlemsstaten; en eventuel anvendelse af en ensartet takst for to eller flere medlemsstater; bilaterale mængder, særlige transport- eller håndteringsomkostninger; andre relevante omkostninger og kvalitetsstandarder samt, hvor det er muligt uden uforholdsmæssige byrder, den sandsynlige virkning af de gældende grænseoverskridende takster for individuelle brugere og små og mellemstore virksomheder, herunder i fjerntliggende eller tyndt befolkede områder, og for individuelle brugere med handicap eller nedsat mobilitet. Disse fælles elementer kan suppleres med andre elementer af særlig relevans for begrundelsen for de pågældende takster, såsom spørgsmålet om, hvorvidt taksterne er omfattet af en særlig prisregulering i henhold til national lovgivning, eller hvorvidt et eventuelt misbrug af en dominerende markedsstilling er blevet påvist i overensstemmelse med den relevante gældende ret. Med henblik på at mindske den administrative byrde for de nationale forvaltningsmyndigheder og for pakkeleveringsvirksomheder, der er omfattet af befordringspligten, og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet kan de nationale forvaltningsmyndigheder desuden, når de udpeger, hvilke grænseoverskridende takster det er nødvendigt at vurdere, basere deres udpegning på et objektivt prævurderingsfilter.

- (26) Ensartede takster for grænseoverskridende levering til to eller flere medlemsstater kan være vigtige for at beskytte den regionale og sociale samhørighed. I den forbindelse bør der tages højde for nødvendigheden af at fremme e-handel og for at tilbyde nye muligheder i fjerntliggende eller tyndt befolkede områder for at deltage i online handel og for at fremme deres regionale økonomier.
- (27) Væsentlige forskelle mellem indenlandske og grænseoverskridende takster for pakkeleveringstjenester bør være begrundet i objektive kriterier såsom særlige transport- eller håndteringsomkostninger eller andre relevante omkostninger. Det kan være nødvendigt for den nationale forvaltningsmyndighed at indsamle dokumentation med henblik på at foretage vurderingen. Denne dokumentation, sammen med en eventuel begrundelse for de takster, der er til vurdering, bør på anmodning stilles til rådighed for den nationale forvaltningsmyndighed.
- (28) For at sikre gennemsigtighed i hele Unionen bør en ikkefortrolig udgave af den enkelte nationale forvaltningsmyndigheds vurdering offentliggøres af Kommissionen.
- (29) For at begrænse den administrative byrde bør pakkeleveringsvirksomheder, nationale forvaltningsmyndigheder og Kommissionen overføre data elektronisk og bør navnlig tillade brug af elektroniske signaturer som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014¹.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

- (30) Da markederne for pakkeposttjenester er under hastig forandring, bør Kommissionen revurdere effektiviteten af nærværende forordning under hensyntagen til udviklingen inden for e-handel og bør regelmæssigt forelægge en rapport herom for Europa-Parlamentet og for Rådet. Denne rapport bør om fornødent være vedlagt et lovgivningsmæssigt forslag til revision. Rapporten bør udarbejdes under inddragelse af alle relevante interessenter, herunder udvalget for den europæiske sociale dialog for posttjenester.
- (31) Kommissionen bør gøre brug af værdifuldt input fra Gruppen af Europæiske Forvaltningsmyndigheder for Posttjenester, der består af repræsentanter for de nationale forvaltningsmyndigheder.
- (32) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at opstille et skema, som pakkeleveringsvirksomheder kan anvende til at indsende sådanne oplysninger til de nationale forvaltningsmyndigheder. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹.
- (33) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og forordningen bør gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (34) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680² finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger inden for rammerne af nærværende forordning.
- (35) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og bør sikre, at de anvendes. Disse sanktioner bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (36) Målene for denne forordning, nemlig at fastlægge de reguleringsprincipper og -regler, der er nødvendige for at forbedre myndighedstilsynet, forbedre takstgennemsigtigheden og opstille visse principper for så vidt angår grænseoverskridende pakkeleveringstjenester, som bør støtte konkurrence, med det endelige mål at fremme bedre adgang for brugerne til grænseoverskridende pakkeleveringstjenester og dermed også øge forbrugernes tillid til grænseoverskridende e-handel, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand og mål

Denne forordning fastsætter særlige bestemmelser med henblik på at forbedre grænseoverskridende pakkeleveringstjenester ud over de bestemmelser, der er fastsat i direktiv 97/67/EF, med hensyn til:

- a) myndighedstilsyn i forbindelse med pakkeleveringstjenester
- b) gennemsigtigheden og vurderingen af takster for visse grænseoverskridende pakkeleveringstjenester med henblik på at identificere de takster, som er urimeligt høje
- c) erhvervsdrivendes oplysninger, der gøres tilgængelige for brugerne, vedrørende grænseoverskridende pakkeleveringstjenester.

Artikel 2

Definitioner

Med henblik på denne forordning gælder definitionerne i artikel 2 i direktiv 97/67/EF og i artikel 2, nr. 1), 2) og 5), i direktiv 2011/83/EU. Desuden forstås ved:

- 1) "pakke": en postforsendelse, der indeholder varer med eller uden kommerciel værdi, og som ikke er en brevforsendelse, med en vægt på højst 31,5 kg

- 2) "pakkeleveringstjenester": tjenester, der består i indsamling, sortering, transport og omdeling af pakker
- 3) "pakkeleveringsvirksomhed": en virksomhed, der leverer en eller flere pakkeleveringstjenester, bortset fra virksomheder, der kun er etableret i én medlemsstat, kun yder indenlandske pakkeleveringstjenester som led i en købsaftale og som led i denne aftale personligt leverer varer, som er genstand for aftalen, til brugeren
- 4) "underleverandør": en virksomhed, der sørger for indsamling, sortering, transport eller omdeling af pakker for pakkeleveringsvirksomheden.

Artikel 3

Harmoniseringsgrad

De krav, der fastsættes i denne forordning, er minimumskrav og forhindrer ikke en given medlemsstat i at opretholde eller indføre yderligere nødvendige og forholdsmæssige foranstaltninger med henblik på at sikre bedre grænseoverskridende pakkeleveringstjenester, forudsat at disse foranstaltninger er forenelige med EU-retten.

KAPITEL II

Myndighedstilsyn

Artikel 4

Oplysningspligt

1. Alle pakkeleveringsvirksomheder indgiver følgende oplysninger til den nationale forvaltningsmyndighed i den medlemsstat, hvor de er etableret, medmindre den nationale forvaltningsmyndighed allerede har anmodet om og modtaget sådanne oplysninger:
 - a) deres navn, juridiske status og form, registreringsnummer i et handelsregister eller tilsvarende register, momsregistreringsnummer, adresse samt en kontaktpersons kontaktdetaljer
 - b) karakteristika og, hvor det er muligt, en detaljeret beskrivelse af de pakkeleveringstjenester, som de tilbyder
 - c) deres almindelige vilkår og betingelser for pakkeleveringstjenester, herunder nærmere oplysninger vedrørende klageprocedurer for brugere og sådanne potentielle ansvarsbegrænsninger, der måtte finde anvendelse.
2. Pakkeleveringsvirksomhederne underretter den nationale forvaltningsmyndighed om enhver ændring af de i stk. 1 omhandlede oplysninger inden for en frist på 30 dage.

3. Alle pakkeleveringsvirksomheder indgiver senest den 30. juni i hvert kalenderår følgende oplysninger til den nationale forvaltningsmyndighed i den medlemsstat, hvor de er etableret, medmindre den nationale forvaltningsmyndighed allerede har anmodet om og modtaget sådanne oplysninger:
- a) den årlige omsætning for pakkeleveringstjenester i det foregående kalenderår i den medlemsstat, hvor de er etableret, opdelt i indenlandske, indgående og udgående grænseoverskridende pakkeleveringstjenester
 - b) antallet af personer, der har arbejdet for dem i løbet af det foregående kalenderår og var beskæftiget med pakkeleveringstjenester i den medlemsstat, hvor de er etableret, herunder opgørelser, der viser antallet af personer efter ansættelsesstatus og navnlig dem, der arbejder på fuldtid og deltid, dem der er midlertidigt ansatte, og dem, der er selvstændige
 - c) antallet af pakker, som i løbet af det foregående kalenderår er blevet håndteret i den medlemsstat, hvor de er etableret, opdelt i indenlandske, indgående og udgående grænseoverskridende pakker
 - d) navnene på deres underleverandører sammen med eventuelle oplysninger, som de ligger inde med, vedrørende arten af de pakkeleveringstjenester, der leveres af disse underleverandører
 - e) når en sådan findes, enhver offentligt tilgængelig prisliste, som er gældende pr. 1. januar i hvert kalenderår for pakkeleveringstjenester.

4. Senest den ... [fire måneder efter denne forordnings ikrafttræden] vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, hvorved et skema til indgivelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3, opstilles. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 12.
5. De nationale forvaltningsmyndigheder kan pålægge oplysningskrav ud over dem, der er omhandlet i stk. 1 og 3, forudsat at de er nødvendige og forholdsmæssige.
6. Stk. 1-5 finder ikke anvendelse på pakkeleveringsvirksomheder, der i løbet af det foregående kalenderår i gennemsnit havde færre end 50 personer ansat, som var beskæftiget med pakkeleveringstjenester i den medlemsstat, hvor den pågældende virksomhed er etableret, medmindre den pågældende virksomhed er etableret i mere end én medlemsstat. En national forvaltningsmyndighed kan lade tærsklen på 50 personer omfatte de personer, der har arbejdet for pakkeleveringsvirksomhedens underleverandører.
7. Uanset stk. 6 kan en national forvaltningsmyndighed anmode enhver pakkeleveringsvirksomhed, der i løbet af det foregående kalenderår i gennemsnit har beskæftiget mellem 25 og 49 personer, om de oplysninger, som skal indgives i henhold til stk. 1-5, hvis den pågældende medlemsstats særlige forhold kræver det, og forudsat at dette er nødvendigt og forholdsmæssigt med henblik på at sikre overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 5

Gennemsigtighed af grænseoverskridende takster

1. Alle grænseoverskridende pakkeleveringsvirksomheder, bortset fra dem, der i henhold til artikel 4, stk. 6 og 7, er undtaget, indgiver til den nationale forvaltningsmyndighed i den medlemsstat, hvor de er etableret, den offentlige takstoversigt, som er gældende pr. 1. januar i hvert kalenderår, for så vidt angår omdeling af enkeltforsendelser, der ikke er brevforsendelser, og som er omfattet af de i bilaget anførte kategorier. Disse oplysninger indgives senest den 31. januar i hvert kalenderår.
2. De nationale forvaltningsmyndigheder forelægger hurtigst muligt og senest den 28. februar i hvert kalenderår de offentlige takstoversigter, der er indhentet i overensstemmelse med stk. 1, for Kommissionen. Kommissionen offentliggør disse på et særligt websted senest den 31. marts i hvert kalenderår og sikrer, at det særlige websted er af neutral og ikkekommerciel karakter.

Artikel 6

Vurdering af grænseoverskridende takster for enkeltstykkepakker

1. På grundlag af de i overensstemmelse med artikel 5 indhentede offentlige takstoversigter identificerer den nationale forvaltningsmyndighed for hver af de i bilaget anførte enkeltforsendelser de grænseoverskridende takster, som er omfattet af befordringspligt, for de fra dens medlemsstat stammende pakkeleveringsvirksomheder, og som den nationale forvaltningsmyndighed objektivt finder det nødvendigt at vurdere.

2. Den nationale forvaltningsmyndighed vurderer objektivt de grænseoverskridende takster, der er identificeret i henhold til stk. 1, i overensstemmelse med principperne i artikel 12 i direktiv 97/67/EF med henblik på at identificere de grænseoverskridende takster, som den anser for at være urimeligt høje. I denne vurdering tager den nationale forvaltningsmyndighed navnlig følgende elementer i betragtning:
- a) de indenlandske og andre relevante takster for sammenlignelige pakkeleveringstjenester i oprindelsesmedlemsstaten og i modtagermedlemsstaten
 - b) enhver anvendelse af en ensartet takst for to eller flere medlemsstater
 - c) bilaterale mængder, specifikke transport- eller håndteringsomkostninger, andre relevante omkostninger og kvalitetsstandarder
 - d) hvor det er muligt uden at påføre uforholdsmæssige byrder, den sandsynlige virkning af de gældende grænseoverskridende takster for privatpersoner og små og mellemstore virksomheder, herunder også i fjerntliggende eller tyndt befolkede områder, og for personer med handicap eller nedsat mobilitet.
3. Ud over de elementer, der er anført i stk. 2, kan den nationale forvaltningsmyndighed, når den finder det nødvendigt, navnlig også tage hensyn følgende elementer i betragtning:
- a) om taksterne er omfattet af en særlig prisregulering i henhold til den nationale lovgivning
 - b) misbrug af en dominerende stilling på markedet, når dette er fastslået i overensstemmelse med den relevante gældende ret.

4. Kommissionen opstiller retningslinjer for de metoder, der skal anvendes, med hensyn til de i stk. 2 og 3 anførte elementer.
5. Med henblik på den vurdering, som er omhandlet i stk. 2, anmoder den nationale forvaltningsmyndighed, hvis den finder det nødvendigt, om al yderligere relevant dokumentation for så vidt angår disse takster, som er nødvendig for den vurdering, der skal foretages.
6. Den i stk. 5 omhandlede dokumentation stilles til rådighed for den nationale forvaltningsmyndighed senest én måned efter modtagelsen af anmodningen sammen med en eventuel begrundelse for de takster, der er under vurdering.
7. Den nationale forvaltningsmyndighed sender sin vurdering til Kommissionen senest den 30. juni i det pågældende kalenderår. Den nationale forvaltningsmyndighed forelægger desuden en ikkefortrolig udgave af sin vurdering for Kommissionen.
8. Kommissionen offentliggør snarest muligt og senest én måned efter modtagelsen den ikkefortrolige udgave af den vurdering, som den nationale forvaltningsmyndighed har forelagt.

Artikel 7

Oplysninger til forbrugere

For så vidt angår aftaler, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2011/83/EU, stiller alle erhvervsdrivende, der indgår købsaftaler med forbrugere, som omfatter grænseoverskridende forsendelse af pakker, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, i fasen forud for indgåelsen af aftalen oplysninger om de grænseoverskridende leveringsløsninger i forhold til den specifikke købsaftale og om de gebyrer, som forbrugerne skal betale for den grænseoverskridende pakkelevering, samt, hvor det er relevant, om deres egne klagebehandlingspolitikker til rådighed.

KAPITEL III

Afsluttende bestemmelser

Artikel 8

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne giver senest den ... [18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden] Kommissionen meddelelse om de regler, som de vedtager i henhold til stk. 1, og underretter den straks om alle senere ændringer, der berører dem.

Artikel 9
Fortrolighed

Enhver fortrolig forretningsmæssig oplysning, der indgives til de nationale forvaltningsmyndigheder eller til Kommissionen i overensstemmelse med denne forordning, skal behandles strengt fortroligt i henhold til de gældende bestemmelser i EU-retten og national ret.

Artikel 10
Anvendelse

Medmindre andet udtrykkeligt er bestemt i denne forordning, berører denne forordning ikke EU-retten, national ret, de relevante godkendelsesprocedurer, der gælder for pakkeleveringsvirksomheder, sociale og beskæftigelsesmæssige bestemmelser og krav om indgivelse af oplysninger til nationale forvaltningsmyndigheder.

Artikel 11
Revision

Senest den ... [to år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] og derefter hvert tredje år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en evalueringsrapport om anvendelsen og gennemførelsen af denne forordning, eventuelt, hvor det er nødvendigt, ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag til revision. Alle relevante interessenter bør inddrages og informeres forud for udarbejdelsen af denne rapport.

Kommissionen evaluerer som minimum følgende:

- a) denne forordnings bidrag til at forbedre de grænseoverskridende pakkeleveringstjenester, herunder prisoverkommeligheden for SMV'er og privatpersoner, navnlig dem, der befinder sig i fjerntliggende eller tyndt befolkede områder, samt hvorvidt gennemsigtigheden af de grænseoverskridende takster er blevet forbedret
- b) denne forordnings indvirkning på omfanget af grænseoverskridende pakkelevering og e-handel, herunder oplysninger om prisen for levering
- c) i hvilken udstrækning de nationale forvaltningsmyndigheder har haft vanskeligheder ved at anvende denne forordning, herunder en kvantitativ analyse af de administrative konsekvenser
- d) fremskridt vedrørende andre initiativer med henblik på at fuldføre det indre marked for pakkeleveringstjenester og navnlig fremskridt på områderne for forbrugerbeskyttelse og udvikling af standarder.

Artikel 12

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Postdirektivudvalget nedsat ved artikel 21 i direktiv 97/67/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 13
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning finder anvendelse fra den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden], bortset fra artikel 8, der finder anvendelse fra den ... [18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

Enkeltforsendelser, for hvilke pakkeleveringsvirksomhedens takster er omfattet af de prisgennemsigthedsforanstaltninger og den vurdering, der er omhandlet i artikel 5 og 6:

- a) standardbrev højst 500 g (indland og inden for EU)
- b) standardbrev højst 1 kg (indland og inden for EU)
- c) standardbrev højst 2 kg (indland og inden for EU)
- d) rekommanderet brev højst 500 g (indland og inden for EU)
- e) rekommanderet brev højst 1 kg (indland og inden for EU)
- f) rekommanderet brev højst 2 kg (indland og inden for EU)
- g) brev med track and trace-nummer højst 500 g (indland og inden for EU)
- h) brev med track and trace-nummer højst 1 kg (indland og inden for EU)
- i) brev med track and trace-nummer højst 2 kg (indland og inden for EU)
- j) standardpakke højst 1 kg (indland og inden for EU)
- k) standardpakke højst 2 kg (indland og inden for EU)
- l) standardpakke højst 5 kg (indland og inden for EU)
- m) pakke med track and trace-nummer højst 1 kg (indland og inden for EU)

- n) pakke med track and trace-nummer højst 2 kg (indland og inden for EU)
- o) pakke med track and trace-nummer højst 5 kg (indland og inden for EU).

Postforsendelserne i litra a)-o) skal opfylde følgende kriterier:

- a) Dimensionsbegrænsningerne for postforsendelserne i litra a)-i) (brevpostprodukter) skal følge følgende regel:
Længde, bredde og tykkelse kombineret: 900 mm, det største mål må ikke overstige 600 mm, og det mindste mål skal være større end 20 mm
- b) Pakkerne oplistet i litra j)-o) må ikke være mindre end de i litra a)-i) anførte størrelser.

Forhold, der skal tages i betragtning i forbindelse med fremsendelse af oplysninger om taksterne i litra a)-o):

- (*) Taksterne for postforsendelser skal være styktakster og må ikke indeholde særlige mængderabatter eller andre former for særrabat.
- (**) Taksterne skal indberettes til de nationale forvaltningsmyndigheder ekskl. moms.
- (***) Virksomheder, der tilbyder mere end en type postforsendelse, som opfylder ovennævnte kriterier, bør indberette den billigste takst.
- (****) Ovennævnte takster gælder for postforsendelser, der leveres til adressatens bopæl eller anden lokalitet i modtagermedlemsstaten eller til en anden lokalitet efter anmodning fra adressaten, hvis taksten omfatter en sådan mulighed uden tillægsbetaling.